

Lëtzebuerg, den 8.09.1985

Léiw Elteren a Familien vun onsen ongléckleche Komerodinnen a
Komeroden
déne^{mir} hir haut gedenken,
Dir Dammen an dir Hären,
Wärt Frënn a Sympatisanten vun den edf,
Komerodinnen a Komeroden,

D'Léisch Joer hu mir den 40. Anniversaire vun der Befreiung vun onsem Land gefeiert. Virun
40 Joer hat also eng schrecklech Zeit fir Lëtzebuerg hirt Enn fond. Bal 4 Joer lang war
d'Freiheit aus onser Hémecht verbannt ~~gin~~. Naziterror, an Naziherrschaft hun onvergies-
lech Wonnen an onsen Volléskierper geschloen. Dausende waren verschléft ~~gin~~, Dausende
si gefoltert a gemuert gin an Dausende hun hir Hémecht nie méi erem gesin. Awer krank
a mutilléiert!

Dofir kont ~~och~~ d'Fréd iwert d'Befreiung an de Septemberdég vun 1944 nët ongedréift sin.
Dausende vun déne beschte Lëtzebuenger hun nach heihém gefehlt. Vu ville wosste mir,
dass sie hir Hémecht nie méi lieweg erem gesichen. Vu villen war hirt Schicksaal nach
ongewëss. An Emsiedlungslageren, a Prisongen, a Kazetter, a Gefangenenlageren an un de
Krichsfronten waren nach dausende vu Lëtzebuenger mat brutaler Gewalt zeréckgehalen.
Awer och ob alliierter Seit, am Maquis, an der Armee Blanche stungen nach Lëtzebuenger,
am Asatz fir d'Befreiung vun weider Gebidder an Europa vum Nazijoch.

Den 8. Mee 1945, also dest Joer virun 40 Joer war et dunn endlech esou weit. Nazi-
deutschland huet kapituléiert. No an no waren a sin d'Lëtzebuenger aus der Emsiedlung,
Kazetter a Prisongen hém kom. Och fir d'Zwangsrekrutéiert déi nach nët heihém waren hat
é gemengt war elo hire Calvaire endlech um Enn. Awer leider war dat nët de Fall, a mat
der Gefangenschaft ass eng nei Episode vun hirer Verschléfung ugangen. Entbierungen, Enner
ernährung, Krankhéten an Hémwéi hun d'Moral an d'Gesondhét stark a schnell deziméiert.
A vill vun dénen, déi d'Front an d'Kapitulatioun erliewt hun, konnten awer hir Hémecht
nie méi erem gesin.

An haut, 40 Joer no dem "retour au sein de la Communauté Nationale", bleiwen ~~an~~ d'Antworten
op vill Froen/^{Frage}opstoen. Fir wat gouwen ons verschléffte Jongen net méi schnell rapatri-
éiert? Firwat ass vun offzieller Seit nët méi ennerholl gin an nët mat méi Nodrock op
de Repatriement gedrängt gin? Ware mir vun Londen aus nët opgefuerdert gin iwer ze lafen?
An och elo wou et komplett Schluss war mat der Militärescher Ausernanersetzung hun d'edf
nach ~~Méintelang~~ jo verschidde Joerelang ennert onmenschleche Bedingungen op den Hém-
transport misse warden.

D'Elteren vun den vermésste Médercher a Jongen hu missen a perséinlechen Demarchen a Ver-
sammlungen, a Minifestatiounen a mat Protester op d'Recherchen an d'Hémféieren drängen.
D'Ligue "Ons Jongen" huet missen gegrënt gin an hiren égenen Service de Rapatriement op
d'Bén setzen. Och Schreiwen un an Audiencen bei der Grande-Duchesse Charlotte sollten

duerzou beidroen Norichten iwert d'Schicksaal vun de Verméssten an hirt Hémhuelen ze beschéinegen. A jhust bei der Grande-Duchesse Charlotte hun d'Elteren an d'Familien dat méschte Verstehens ^{afemes} a Matgefill fond. Sie huet och hir Autoritéit geltend gemat a a perséinleche Schreiwen un de Stalin em de Rapatirement vun de Lëtzebuenger Jongen gebieden. Sie, d'Mam vun allen Lëtzebuenger hat och hir Jongen nët vergiess an duerch hirt perséinlecht Engagement den Elteren Trouuscht gin a gehollef. ~~an~~ Ons Courage gemat fir esou schnell wéi méiglech ons Komeroden hémzékriegen. Et ass dofir och nët vun ongeféiert, dass ons Fédératioun sech hirer Verpflichtung an hirem Dankgefill bewosst wat an ouchni Zeit ze verléieren den Ustouss gin huet fir no hirem Ofliewen e Monument ze setzen wat den Dank vun alle gudde Lëtzebuenger ausdrécke soll. Scho kann den allergreissten Deel vun den Elteren vun onsen onglécklechen Komerodinnen a Komeroden sech nët méi un desem symbolesche Merci bedélegen. Och vill vun onser Generatioun kennen nët méi aktiv mathëllef. Ons Generatioun an ons Elteren konnten also keng Zeit méi verléieren fir hir Dankesschold ofzedroen. Mir begréissen dofir och ganz besonnesch d' Decisioun vun onser Regierung d'Realisatioun vun desem Monument fir d'Grande-Duchesse Charlotte direkt an Ugreff ze huelen a versecheren hir ons aktiv Ennerstetzung.

Wéll dir Damen an dir Hären, Mir all, esouwuel déi direkt Bedeelegt wéi ons Nofolger a wéi ~~ons~~ ^{éier} kommend Generatiounen diefen all déi Affer déi déi vill Lëtzebuenger fir hir Hémecht, fir d'Befreiung vun hirem Land braecht hun nët vergiessen. Fir dass sie nët vergiess gin dofir sti mir haut hei. Fir ze weisen, dass hirt Undenken nët an de Vergies geroden ass, dofir si dir alleguerten haut heihinner komm. An dofir soen ech iech am Numm vu méngen Komerodinnen a Komeroden aus den Zentralkomitéen en déiwste Merci fir är Présenz hei.

Merci dem Här Staatsminsiter, dén duerch en Auslandsopenthalt verhennert ass, awer offiziell den Här Minister Spautz ~~ab~~ sein Verrieder heininner délégiert huet. Natirlech och dem Här Minister Jean Spautz perséinlech Merci fir sein Délhuelen.

Dé selveschte Merci och un d'Ministeren

dén haut vir unol nek hann lein

Och dem Här Erzbeschhof Jean Hengen, e wärmste Merci, fir all séng Participatiounen un onsen Erennerungsfeieren a séng Mathöllef bei den ~~heitegen~~ ^{an veränderegen} Commeoratiounsceramonien.

Iech all, Volleksverrieder, staatlech a gemengen Autoritéiten, hir Verrieder, Hannerbliwen vun onsen Affer, Komerodinnen a Komeroden en allerdéiwste Merci am Numm vun allen edf, fir är Prsenz a är Sympatieerweisung.

Naziherrschaft octroyéiert krut nët an der Vergiess geréit, ~~H~~ virun allem losst mer mathellefen, dass sech dat nët nach eng Kéier widerhëllt, och net an enger ähnlecher Form oder an enger Form déi déi selvescht Konsequenzen géiw bréngen. Et ass ons Aufgab mat onser Participatioun un deser an un ähnlechen Erennerungsfeieren ^{dezo} beizedroen, ze erënneren, ze warnen an ons Nokommen a Jugend vun haut drop opmierksam ze machen, dass Wuechsamkéét noutwendeg ass an dass et gëllt ze wieren éer et ze spéid ass.

Mir dierfen ons de Vierwurf nët léschten aus der Vergangenhét nët geléiert ze hun, an ons aus Bequemlechket aschléiferen ze lossen.

Haut hu mir, all wéi mir hei stinn, ons Pflicht gemat. Onst Versprieche ageléist genau wéi an de vergangene Joeren. Mir hun onsen Kanner, Geschwester, Fra, Mam, Komerodin a Komerod déi hirt Liewe fir d'Hémecht gin hun bewiesen dass mir sie nët vergiess hun. An esou lang mir liewen soll d'Undenken un hir Affer och nët duerch ons an de Vergiess kommen. Dat ass de Sënn an den Zweck vun der Journée Commémorative vun den edf.

Merci.

2a

→ Merci awer och all déien die pus an der Vergangenheet, wei och dist joer erem gehollef hun des journée mat der meideger Digniteit ze kéien. Eer der Hunicale vun der Militär Muséik sumert der Liedong vun Komerod Josy Comes.

Merci der Gendarmerie a Polizei - der Press, Radio an Televisionen.

- Merci ouse gëschleche Komeroden die sumer beréit sin ouse Gedenkfeieren de kirchleche Charakter an feest an an Sën vun ouse Verstewenen ze gin.
- Merci och och ganz spéziel dist joer ouse Chorale de edf, des 40 Komeroden die spontan beréit waren d'Anas an der Herz-Jesus kirch ze sangen. Hu mat memmen Merci, mä och pus Felicitatiounen.

Si kommen an dir Hären,

Mir all hun eng Aufgab: Déi net ze vergiessen déi hirt Liewen an hir Gesendhét fir d'Hémecht gin hun. Mir hun des Aufgab haut heimadden erfëllt.

Losst mer ons n't discouragéiere lossen, duerch déi, déi haut hei fehlen: Losste mir och nach méi wéi 40 Joer dono mathellefen dass dé Calvaire dén ons Generatioun duerch eng

chers amis malgré-nous et sympathisants,

Au nom des edf luxembourgeois, leurs amis et sympathisants je tiens à vous remercier très sincèrement pour votre participation à notre journée commémorative.

Par votre présence vous avez rappelé et souligné les liens d'amitié qui unissent les peuples du nazisme, enrôlés de force, ^{au delà des frontières} ayant souffert sous un même oppresseur.

Que nos efforts communs s'unissent en ce 40ème anniversaire du Retour au sein de la Communauté nationale, pour contribuer à ce que le saloir que nos générations ont dû subir ne se reproduise plus et que les générations montantes peuvent se développer dans la paix et la liberté.

Ce ne sera que dans cette optique que le sacrifice de nos 'Morts pour la Patrie', dont nous commémorons aujourd'hui le souvenir, sera récompensé.